

ÎN C H E I E R E

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de executorul
judecătoresc George Boțan împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Ministerul
Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și
menținută hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2015, avocatul Victor Brînză în interesele lui George
Boțan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar de
pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că, prin
decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul
Justiției al RM din 02 iulie 2015, s-a constatat că faptele executorului
judecătoresc Boțan George constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 21
alin. (2), lit. f) și g) din Legea privind executorii judecătorești, iar drept consecință
s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă în mărime de 6
000 lei.

La fel, menționează că potrivit conținutului deciziei contestate, drept temei
pentru sancționare, constituie neconformarea solicitărilor UNEJ cu privire la
prezentarea informației, precum și aplicarea anterior în privința reclamantului a
sancțiunilor disciplinare și existența a 25 de solicitări de atragere la răspundere
disciplinară a acestuia.

Precizează că, decizia contestată a fost recepționată la 17 noiembrie 2015.

Susține că, decizia contestată este neîntemeiată și ilegală din următoarele
considerente: colegiul a neglijat principiile stabilite în art. 36 din Regulamentul de
activitate a Colegiului disciplinar, fiind încălcată prezumția nevinovăției și
cerințele de proporționalitate și celeritate a procedurii.

Deasemenea, indică reprezentantul reclamantului că, Consiliul UNEJ nu dispune de competență și dreptul de a solicita de la executorii judecătorești informații confidențiale ale procedurilor de executare din gestiunea acestora, specificând că Colegiul a interpretat eronat legea în acest sens.

Totodată indică că, în cadrul examinării procedurii disciplinare Colegiul nu a verificat ce informații au fost solicitate de Consiliul UNEJ, specificând că prin decizia contestată, Colegiul disciplinar a executorilor judecătorești a încălcat art. 6, 33, 42 din Legea privind executorii judecătorești și favorizează imixtiunea abuzivă a Consiliului UNEJ în activitatea independentă a executorilor judecătorești.

Precizează că, Colegiul nu motivează cumva decizia sa și nu indică care sunt faptele executorului privind nerespectarea hotărîrilor organelor profesionale ale executorilor judecătorești, specificând reprezentantul reclamantului că Colegiul abuziv aplică prevederile art. 21 alin. (2) lit. f) și g) din Legea privind executorii judecătorești, în lipsa unei motivări și probări a acțiunilor, făcând referire la un act normativ fără a avea temei faptic în aplicarea acestei legi.

Afirmă că, din decizia Colegiului disciplinar nu este clar care sunt faptele executorului judecătoresc Boțan George ce au dus la nerespectarea hotărîrilor organelor profesionale ale executorilor judecătorești, specificând că constatarea Colegiului privind omisiunile sistematice în oferirea informațiilor relevante examinării petițiilor adresate UNEJ, cât și lipsa unor răspunsuri ale executorului judecătoresc George Boțan prin care să comunice refuzul său în scris motivat în oferirea unor astfel de informații nu este probată prin careva fapte sau înscrisuri, iar acest aspect pune la îndoială rezonabilitatea și obiectivitatea Colegiului.

Susține că, Colegiul eronat a atribuit la categoria organelor profesionale ale executorilor judecătorești Consiliul UNEJ.

Precizează că, colegiul nu s-a expus asupra momentului și subiectului de constatare a abaterii disciplinare, specificând că nu este clar cine constată abaterea disciplinară Consiliul UNEJ sau Colegiul disciplinar.

Invocînd că, decizia Colegiului nu conține o constatare a unei abateri și nu motivează existența aceleia, fapt ce denotă că decizia contestată este ilegală și a pasibilă anulării.

Solicită reprezentantul reclamantului admiterea acțiunii, anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției al RM din 02 iulie 2015 privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunii disciplinare în mărime de 6 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016, s-a admis acțiunea înaintată de George Boțan, s-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 02 iulie 2015 privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de amendă în mărime de 6 000 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe la 26 februarie 2016, reprezentantul Ministerului Justiției al RM, a declarat apel împotriva acesteia, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun.

Chișinău din 18 februarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de George Boțan.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al RM și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2016.

La 04 iulie 2016, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizie instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanța a interpretat eronat legea.

Consideră recurentul că instanța de apel, eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 21 al Legii cu privire la executorii judecătorești, care prevede că executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale, în cazul acțiunilor sau omisiunilor care contravin dispozițiilor stabilite.

Sușține recurentul că, instanța de apel la adoptarea hotărârii nu a luat în considerație prevederile art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care prevede că, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

A mai invocat că, instanța de judecată a ignorat și prevederile art. 26 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care expres stipulează că, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Considerând astfel, că Colegiul disciplinar la examinarea sesizării a respectat procedura reglementată la pct. 23 al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, precum și procedura reglementată de Regulamentul de activitate a Colegiului disciplinar.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat